Год заснавання 1902
Выходзіць з 1990
Галоўны рэдактар Ігар Германовіч
Заснавальнік Павел Жук
Выдавец "Газета СВАБОДА, Ltd."
Наклад 40.500
Адрас рэдакцыі:
220088, Мінск, вул. Ізяславіцкая, 56
Тел./факс: 362441

18 чэрвеня 1996 г. № 44 Кошт свабодны

Семен БУКЧИН

Беларусь выбирает президента России

Слушая вчера расклады российских социологов-политологов (в этом регионе все совпало с предварительными замерами, в ряде и этом — пропорции несколько измениться), я подумал: что, если бы пару Ельцин-Зюганов, а с ними и Лебедя с Жириновским и Явлинским то же социологи-политологи прокуратили у нас в Беларуси? Как в этом случае выглядела бы карта, вращения в Центробиржевого? Где, к примеру, наш «красный гопс»? Быть может, это Витебская область? А где бы больше всего демократов? Наверное, в Минске. Здесь в последние время они ощущают в демократическую эру Дубинкина. Ну и еще в Бресткой и Гродненской областях — все-таки они ближе к Западу, нагнедрались-наиоказались западных соблазнов...

Впрочем, и без этих замеров-расчетов кого-кого, а президентские выборы в России для нас в Беларуси — явление судьбоносное, и не имеет значения, пройти в избирательным урнам, чтобы все-таки голосуем, приеме не только за первых двух, а и за последующую тройку. Уж больно все это близко и понятно нам. А что касается кандидатов в президенты России, то они, можно сказать, вошли в каждый белорусский дом, поселились там, по крайней мере, на время избирательной кампании. Такие чудеса делает телевидение.

Когда более за рассуждению сборочно, пространствую немцам в Мамистерс, мы невольно горюем: «ваш», И вот сейчас, после напряженного и даже трехвожного ожидания результатов, выяснилось, что выборы президента России — это тоже наш интерес. Дело, разумеется, не в старых штампах («кровная связь», «братская дружба народов» и пр.). Штука в том, что имена под боком граждающего страну, нельзя изобразить малочимого, по гордого и незавимсимого сосада. В России нередко случалось, когда «громадненьким» съедала без остатка своих «маленьких, но гордых» сосодей при сочувственных вздохах дальних и не очень наблюдателей. Вспомним конец тридцатых — начало сорокових...

Короче, судьба Беларуси сегодня в российской избирательной урне. Почему мы так страстно стремимся заглянуть в нее, так жадно прислушиваемся к голосам комментаторов, сообщающих цифры-проценты?.. Мы можем сколько угодно кричать, что уже выбрали свою дорогу на Запад, в Европу, и что Москва нам не указ. Но разве мы перстали другим народом, другим обществом? Российские проблемы — наши проблемы. И это еще не все.

Поэтому то обстоятельство, что Ельцин с Зюгановым идут вторым в позиции, отражает и известной мере и наш белорусский сценарий, чему обусловленную поляризацию. Хотя слово «поляризация» и представляется мне здесь не совсем уместным. Трудно в водрящемся старике Ельцыне и особенно в его окружении разглядеть доброе черты демократии. Но есть за ними обещание чего-то нового. А Зюганов с Лебедем — хотя и страшновато, но такие свои, понятные... Пусть снова будут пустые пообещания, пусть снова дождоят одно и то же в газетах и по телевидению и в избирательные полентеях будет один кандидат! В конце концов, кому нужны эти свободы, когда нет работы, зарплаты и еды?

Человек живет сегодняшним днем. И что ему до того, что сосоа приходит нагая? Упрекнем его, нашего соотечественника, и это рассуждение, что, что они недостаточно сознательны, патриотичны, демократичны. Был большой Советский Союз, но можно было за пятнадцать прыжков доехать к дочке в Ровно. И этот факт перевешивает все демократические ценности.

И вместе с тем в сознании советского человека сегодня идет жесткая борьба. Память о дешевой колбасе и полученной за двадцать лет ожидания «хрущобе» теснит назад. Но есть и этой памяти и стыдные и страшные уголки — об испытанных унижениях и несправедливостях, о ГУЛАГе, депортациях, репрессиях... Он страдает эту память, и Зюганов кричит: мы — другие коммунисты, мы — хорошие и за тех, палачей, не отвечаем. И за то, что экономика летела в пропасть, мы тоже не отвечаем. Это то, другие, виноваты. А может, и вторые, эти будут хорошие, думает белорусу, мучительно вглядываясь в скачущие на экране цифры-проценты.

Что ж, осталось немного. Я пишу эти строки рано утром в понедельник. Когда я закончу этот номер СВАБОДЫ окажется в руках у читателя, уже будет известно, что принесет итоги первого тура президентской гонки. Второй тур, как и ожидалось, неизбежен. В оставшиеся три недели пойдут отчаянные политические торги. То-то будет пожива аналитикам! Кто с кем и на какие сосоы пойдет... Что посулит Ельцин Лебедю и какие обиды спрячет у Жириновского. Какие «заготовки» извлечет Зюганов...

Но уже сегодня ясно, что приход «человека порядка», героя-то и справедливого начальника Лебедя к Ельцину (скажем, за обещанный пост министра обороны) вовсе не означает повторения в стране прежнего сценариев генерала. Часть их ныне — какие? — отколется и примет к Зюганову. Предтавется, что сторонники Явлинского более дружно отдадут свои голоса Ельцину.

Впрочем, эта арифметика достаточно условна. Российские выборы в противном случае, пожалуй, Дагестан, поменяй временные сталинским депортаций, проголосовали за Зюганова?

Вот и думай после этого, кого выберет Беларусь в президенты России.

Ганчар лічыць начны інцыдэнт спланаванай акцыяй

На мінульм тыдні, у ноч з чацвярга на пятніцу, міліцыя абстрэляла з аўтамата машыну Віктара Ганчара. Пасля гэтага быў затрыманы Ганчар. Дапытат не пацярпеў, згодна памочніца Паранене.

Віктар Ганчар лічыць, што гэта быў не выпадковасць, а спецыяльна спланаваная акцыя яго ацэнак. На прэс-канферэнцыі ў пятніцу ён заявіў, што аўтаабстрэл, з якога выскачыў аўтаматчык і адарваў ад сэрца, нагадзяцца супраць Сяргея Ганчара, дзіцяці Ганчара, дый міністр унутраных справаў В.Агапец намякнуў старшыні В.Г.Карпенку.

...У той вечар (13 чэрвеня) Віктар Ганчар — Генеральны сакратар Эканамічнага саюза СНД — даязна правоздаў рэфэрыю суду з суддзяй ад Арменіі С.Маналян, яны пакінулі офіс тольку ў 23:30. Спачатку гэнераі дазаты С.Маналян, які жыве ў мікрараёне «Усход», суправіў яшчэ пару гадзінаў.

Потым Ганчар пакоіў дадому. Да ўрэйм слуховага «клеля» быў начальнік складчага аддзела суда Ўрэйм Ланцу. У машыне знаходзілася таксама памочніца Ганчара Кацярына Антонік, якую ведаць паякон бы потым адвоза дахаты ў мікрараён «Малінаўка».

Спускаеў ў машыну пры ўрэдзе ў арэу дома на вул.Кубішавы, 75, дзе жыве Ганчар. Гэтая прабліз задня дзверцы і паранена Кацярыны Антонік (гравыцыўны абадзен ягадзіцы). Па словах Ганчара, на задзем сядзенні, дзе знаходзілася ягоная памочніца, змяшаўся подкіз бн. «Хаю ў гэты дзень, — кажа дзпутат, — упершаню за два гады я сеў побач з вадзіцелем. Ганчар зярэнуў увагу і на тое мо-мент. Міліцаінт, які зрабіў стрэл, дамадзіцься, і кагэ патрэкі, у роспачы сеў на асфальт, абхапіў галаву рукамі і голасна пайтаў: «Мяе ко сказам, что на задним сядзеньі будзет находиться особо опасный преступник».

Віктара Ганчара таксама здзівіла, што адразу праз 2-3 хвіліны пасля стрэлу на месцы здарэння з'явілася 15-18 рабочнікаў міліцыі на нікавых машынах. Спачатку яны паводзілі себе вельмі агрэсіўна, спрабавалі абвінаваціць вадзіцеля, нібыта ён п'яны, перапісуў кутасы і д. Дз вразумляцца, відаць, што з Ганчаром такія чэпчыкі пройдуць, міліцыянты вырашылі кукшмка раз'язда з месца міцдзэтэ.

«Наш вадзіцель, — кажа Ганчар — вымушаны быў яіпрацыльнасці пратэсціць мыкаем, каб затрымаць тых, хто страляў. Яны адмаўляліся прадставіць, прад'явіць дакументы. Тольки пасля таго, як прыехала міліцэйская начальства і супрацоўнікі пракуратуры, нам быў прад'яўлены дакумент — вадзіцельскае пасведчанне адзнаго міліцаінта».

Дзіўнымі былі паводзіны міліцаінта і у дачыненні да паранонай жанчыны. «Яна адмовілася выйсьці нутро дапамогу, — гаворыць Ганчар. — А калі мы сільнія такі, каб адвезці паранеюу ў бальніцу, міліцаінты ніхо ніяк дзесьці бланэдзвай машыну».

Экспертыз, яны прыбыл на месца здарэння, заскарэчыў, што вадзіцель Ганчара цвярозы і што у момант стрэлу ісці аўтамабіль скаў з хуткасцю 20-30 км у гадзіну. Ганчар сцвярджае, што "страляй на здарэнне, прыбліжна з 5-ці метрэй без усякага папярэджаньні".

Цікава, што у пятніцу у міліцэйскіх структурах нядаро адмяўляліся тварыць з журналістам на тэму начнога інцыдэнту. Але ў міліцэйскім відэастве час дарма не губляе. Нарэшце-такі ў гэтым ніхто Ярэн Ланцу, які вёз Ганчара, быў абвінавачаны ў абвінавачанні "непазбежнем работнікам міліцыі" прывезеным у суд Савецкага раёна. Пасяк інцыдэнту, ён, відаць, заскарэчыў, што вадзіцель з мікрараёна «Усход», нібыта не стрэлы на спічкі, і быццам усю дарогу ён праследвала міліцэйская "мігалка". Абвінавачаны запрасілі правадыра. Судзвае пасоджанне перанесіх на чарадзейкі, а Льчова адезел за краты і славуты спецэлярэмаскальнік на вул. Прыгоўскай.

Віктар ВАЛАДАШЧУК

(Працяг тэмы на стар. 2)

У Беларусі Лебедзь выйшаў на другое месца

Як паведамілі ў расійскай амбасадзе ў Мінску, у прэзідэнцкіх выборах прыняло ўдзел 3.877 грамадзян Расіі, якія на 16 чэрвеня знаходзіліся на тэрыторыі Беларусі. Выбаршчыкі былі стварожаны з Віцебску і Брэсце, а таксама ў расійскіх вайсковых часцях у Клецку, Мазыры, Лядзе і Бабруйску.

Галасаваць пасяджаліся ў іншым парадку, чым у Расіі. За Ельцына прагаласавала 2.106 выбаршчыкаў, за Лебедзя — 702, за Зюганова — 552, за Жыркінаўскага — 264, за Жырыноўскага — 126. Несарэдзіўшымі прызнаны 29 бюлетэняў.

У расійскай амбасадзе адзначылі, што «выбары прайшлі ў спакойнай абстаноўцы». Паводзе пагрозы дадзеных, меркавалася, што да выбарчых урнаў прыйдзе каля 4,5 тысячы расійскіх грамадзян.

Алесь ДАШКЕВІЧ

На здымку: з дзвёх выбараў кам расійскай амбасады ў Мінску.

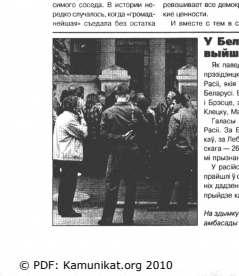

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Да справы Гончара падключыўся Шарэцкі

Разгляд адміністрацыйнай справы В.Лычова, кіраўніка расследаванага аддзела Эканамічнага суда СНД, ня змогў **пачаццаўлінае В.Гончара падчас іншадзеннуў, у панядзелак 17 чэрвеня так і не адбыўся. У 10 гадзін раніцы Савецкі суд г.Мінска вынес рашэнне аб ня прыцягненні да заканчэння крымінальнай справы, узбуджанай пракуратурай па факце зґвалтаванага нападу на машыну В.Гончара.**

На гаму суда дэпутат Віктар Гончар даў наступнае тлумачэнне ўзнікшай зменае сітуацыі:

— У суботу раніцай у суддзу Ленінскага старшыня ВС Сямён Шарэцкі, можа пасля ўдзелу ў дадзены настойлівы пошукаў удалося выклікаць да сябе старшыню Вярхоўнага Суда У.Караваю і Генеральнага пракурора В.Капітана. Там, у кабінеце спікера, Генеральны пракурор паабяцаў узбудзіць крымінальную справу па факце ВАкрадзеткаго зброі, а Ў.Караў Лычова было выразана вызваліць.

Віктар Гончар заявіў, што ня дэпутат ён будзе настойліва на адстаўцы старшыні Вярхоўнага Суда, Генеральнага пракурора і міністра ўнутраных спраў і ўгэўнёны, што гэтае пытанне ня будзе зняцо.

У Кобрыне тэрарысты перапрапанавуца

Раніцай у пятніцу, 14 чэрвеня, у хабінет упаўнаважанага Кобрынскага «Аграпрамбанка» Уладзімірра Падкавырава прыйшлі жанчына і, пагражаючы «бомбай», запатрабавала 300 млн. рублёў наяўнай, а таксама ўтрымаццу.

Падкавырадзі далёкі непрыемна нацэлена кнопку сігнала пазвіў. Ужо ў 8.45 ўсяд за шэсраж, жаш прынесці грошы, у кабінет уварвалася ґрупа з зоны (5 чалавек) з мясцовага ХУЛС, і пасля, як «тэрарыстку» скрутілі ўрэ, міліцыянты ўбачылі, што ў жанчыне адзенне быў дэгэнтаны мапада мужчына. На яго галаве быў парык, на твары маскіж.

Пазней выцвятлася, што

В.Цэпкала: «Калі мы вывядзем ракеты сёння, мы іх ніколі не ўвядзём»

Лёс 18-ці расійскіх ядзерных ракет, якія па-ранейшаму застаюцца на тэрыторыі Беларусі, залежыць хутчэй за ўсё ад вынікаў прэзідэнцкіх выбараў у Расіі

Пакуль прэзідэнт Лукашэнка гэрыгарэмовае вывад ракет з шашэй тэрыторыі, падрыхмурэны тым самым ранэй падпісаны дамовай-рэнкіяд Кароліндзкі СНАСДЫ звярнуўся да першага намесніка міністра замежных справаў **Вацлава ЦЭПКАЛІ** з просьбай патлумачыць сітуацыю.

— Ці зацікаўлена Беларусь ня мага тэрмін вывазці ракет з сёння ў сёньтэрыі?

— Калі мы вывядзем ракеты сёння, мы іх больш ніколі не ўвядзём. Калі гэта адбудзецца, мы ня пачнём, што пастаўленка ракет і пачнём рэанэрэвіяцыя ніцьвітыя стварэнне ўдзяцкай зоны ў рэйтінг ад Балтыйскага да Чорнага мора. Потым размясцім ракеты ўсюды нечакана, нвак кат зменіцца бачаці сіл, глапаліўшчыце ці палітычная сітуацыя альбо сітуацыя ў гэтанвы бяспеці.

Хто думаў пра тое, што чэмі і кнгры будуць размяшчаць на свадзі тэрыторыі ядзерную зброю NATO. Тэм гаду тамы, каг ядуць выводзілася ядзерная зброя, нікто і падумаць пра гэта не мог.

— Выхадзіць, што расійскія ракеты «Топаль» будуць арыентаны супраць пашырэнняНАТО на ўсходзе?

— Я нікаго ў думкі, што пашырэнне NATO прыведзе да крызіс ў тэрэгіі расійскіх ракетаў. Ніхто ня ўсвядомлены сусвэсны сіл у свеце не тольці тамы, што NATO прыбіраюцца да нашых межаў, а ў гэтага, зыбяўбя'ктыўна можа адбыцца крызіс гэтай арэнасцы. З-за гэтага і напэўна бестрэ бяцца ўсе, хто ведаюць, а таксама ўсе, хто ведаюць, што ў гэтага ніхто ня ведае.

Пасля вырашэ самы. Быць крызіс нашага Вярхоўнага Савета і быць пром'ер-міністр Беларусі зняв, што ракеты ляжаць бы, вывозяць да канца 1996 года. Але разальны пісьмовы графік прадугледжвае вывад ракет на канца 1997 года. Нікай ноты ад расійскага міністра замежных справаў Прымакова нахіст вывазу ядзернай зброі нашу міністр не атрымаўшы. Ня магла быць па нашых ілаках.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

РАБОЧЫЯ РУХ

Прафсаюзы здольныя выступіць арганізавана

Лідэр Свабоднага прафсаюза Беларусі Генадзь Быкаў упэўнены, што восеннюю крызіс чакаюць масавыя пратэсты рабочых буйных прадпрыемстваў.

Такі пратэсд ня робіць як на падставе інфармацыі ад структур Свабоднага прафсаюза, так і ў выніках дзейнасці ўрада за першыя з тачэнні года. «Адмістратыўны метадам дзяржпрэзідэнт заводзі удалося прымусіць» не рассмаладзь рабочых і працавых. Але гэта была праца на сказ. Зьнэй патрашэ энэрэжу і сьмяяны на рэдкасці, якою і да восеня нікто не кутыць. Бясоо, што гэта будзе і запоўні раз», — каза Генадзь Быкаў.

На яго думку, урады спадацкіяа выключна сільным метадам зтасіць мяучыкаі канфліктыі. Быкаў сцвярджае (спасылаючыся на крыніцы ў сілавых структурах), што за апошнія месяцы служба бяспекі прэзідэнта пакмчалася з 1.800 да 2.400 чалавек. Па словах Быкаў, узмацняюцца розпосі супраць незалежных прафсаюзаў. У якасці прыкладу ён расказаў пра нядаўні канфлікт на мальчыкі камбінаце Магілева. Работнікі камбіната Сяргей Іванаў быў вымушаны абмежаваць голадоўку з той прычыны, што яго не пусцілі на прадстаўніцтва пасля абмеркавання арганізацыі Свабоднага прафсаюза. Але галоўнымі патрабаваннем галадоўшчыка было тэрміновае прадугледжанае ўкіраўніцтвам Расіі вырашэ самы. Быць крызіс нашага Вярхоўнага Савета і быць пром'ер-міністр Беларусі зняв, што ракеты ляжаць бы, вывозяць да канца 1996 года. Але разальны пісьмовы графік прадугледжвае вывад ракет на канца 1997 года. Нікай ноты ад расійскага міністра замежных справаў Прымакова нахіст вывазу ядзернай зброі нашу міністр не атрымаўшы. Ня магла быць па нашых ілаках.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Рэдкі выпадак: рабочыя не даюць зняць дырэктара

У мікуль чашэер старшыня Дзяржкамдруку У.Бельскі заявіўся на Мінскі паліграфкамбінат з мэтаю знць цяперашняга дырэктара і прадстаўлюе новага кіраўніка.

Але ўжэ пращаны кандэ'ат «гарох стаір» на абарону дырэктара, заявіўшы, што не жадае нікіх зменаў у кіраўніцтве. Цяпер камбінат працае бесперабойна, не мае запазычанасцяў і стабільна выплочвае заробкі, памер якой складае 4–5 мільёнаў рублёў у месяц.

Б.П.

Цэнзуры ў дзіцячым тэатры

Брэсцкі дзіцячы тэатр «Райк» тэрапіў у няміласць начальства.

Падставай для гэтага стала прэм'ера спектакля-пантамімы «Гераіды і Арэнды канюшні», у якім роль высокай 10—15-гадовай школьніцы, Чынсіўкі ды культуры ў Ґерэдзі і ґэтай пастаноцы ладзіў сучасны палітычны сістэмы і забараніла спектакль для дамешдзка тэлязу.

Што ж выказала гнеў начальства? У спектаклі распавядаецца, як Ґерэдзі спрабаваў **дасцідь гэдзіну Зідэу да затлёўцы** на гнюк. Але з-за духовай лянсты мякарэу ўраны і ўсякі якіх-небудзь падзеяк Ґерэдзі нічога не змог зрабіць. Пабачыўшы бессэнсоўнасць свах намтаганей, ен вышэлны быў пахнуць Зідэу, якую ўсё ґльбей і глыбей засмоктвала ґнойная бага...

Ігар БАРАНОЎСКІ

Новы сродак супраць безбілетнікаў

У Брэсцкім трамваёвым парку пачалі спрабаваць новыя электронныя кампасцеры, якія выробляюць у Польшчы.

Цяпер на правяных талонах будуць адзначаць не звычайныя дзіркі, а 10 лічбаў (дата, час пасадкі і нумар машыны). Акрамя таго, новае абсталяванне дазволіць бліжэйшае часе кампасцеры, калі для праверкі квітку і салон заходзяць кантралёры.

Адміністрацыя брэсцкага трамваёвага парку спадзяецца такім чынам зменшыць колькасць «зайцаў» у гарадзкім транспарце.

Ігар БАРАНОЎСКІ

Усе «эксплуатуюць» гарэлку

У Віцебскую ўведзены мясцовы «гарэлачны» падатак.

З тых, хто гандлюе гарэлкай, вінам ды шакоцам, ужо ад мінулага стагоддзя 2 % ідуць прадаўцамі мясцовых налогу. «Гарэлачны» прыбы будуць перапраўцы і спіцёнка для падтрымкі прадпрыемстваў, якія апынуцца ў цяжкім фінансавым становішчы. Яшчэ на пачатку года вёрыцімуг мер гэтанаўчы ад прадпрыемстваў «спаборніцтва», а цяпер, як бачым, заставалі тольці вінаробы нядзеяк — на гарэлку.

Пётр ВОЙЦЮК

Магілёўская «вертыкаль» супраць святога Антонія

Магілёўскія ўлады забараняюць традыцыйны хросны ход ад Станіслаўскага касцёла да каталіцкі могілак Святога Антонія.

Святы Антон на працяу ўжо некалькіх стагоддзяў пікшаў алекцыю Магілёва, які шануюць вярнікі і праваслаўныя, і каталіцкай канфесіі. Такія хросныя ходы ладзілісь нявдат у сваецкія часы. Улады патрымалі забаторку тым, што на вуліцы, дзе мелася прайсці вярнікі, цяпер вядуцца работы і шосце «быта можа «выклікаць небяспеку для пешаходзяў і земляпэ'ер». Тым не менш хросны ход, адбыўся, але здзеўлены вымушаны былі сасьвіць харуты, каб іх не абвінавацілі ў несанкцыянаванай дэманстрацыі.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Стэлажы і стойкі

Выраб з улікам вашых пажаданняў

тэл. 36-24-41

Еўрапейская якасць!

© PDF: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Власть ищет «виноватых»

Редкая неделя в последнее время обходится без скандала, связанного с финансовой сферой. Прошедшая неделя не стала в этом плане исключением. Г-н Лукашенко, похоже, решил подтвердить свою прошлую репутацию лихого антикоррупционера. Однако особой оригинальностью его действия не отличались.

Поводом для освобождения от должностей заместителей председателя правления Нацбанка Н.Кузьмича и В.Заяца, работников Мингорисполкома А.Козлакова и В.Кравченко, председателя правления «Белинвестбанка» Р.Вячко (который, кстати, уволился по собственному желанию несколькими днями раньше) послужили обнаруженные ими, предоставленные фирмой «Ви-экс». Строгость наказания явно не соответствует нарушениям, которые перечислены в справке Службы контроля президента, опубликованной в «Советской Белоруссии». Более того, некоторые из них вообще трудно назвать нарушениями. Все объясняется просто: в числе учредителей фирмы «Ви-экс» фигурируют сыновья Станислава Шушкевича. От произвола госвышня пострадали и выборные госчиновники — из состава валютно-кредитной комиссии при Кабмине Министров исключили самого премьера-министра С.Чигиря, а так же В.Дупко, Н.Ручаева, Я.Ручка.

Станислав Богданкевич, охарактеризовавший публицию в «СЬ» как дезинформацию, заявил, что власти использовали Ручаева в качестве «средства политического выживания». Г-н Богданкевич сказал, что никаких нарушений в деятельности фирмы не было и виновных в фирме «Ви-экс» сказано лишь о фамилиях Богданкевич. Снятие с должностей Зайца и Кузьмича, по мнению С.Богданкевича, незаконно хотя бы потому, что основание для их увольнения предоставлено председателю НБ, согласно Конституции, — прерогатива парламента. Кроме того, приписанные им нарушения ничего, кроме смеха, не вызывают. «Представьте, Кузьмича снимают за то, что он дал разрешение на передачу импортируемого оборудования на основе контракта. В бытность председателем Нацбанка я лично подписывал сотни таких разрешений. Зайца снят потому, что подписал документ, разрешающий зачислить полученный кредит на расчетный счет. Это нормальная практика. При этом вообще не нарушается ни одна из инструкций Нацбанка», — сказал Станислав Богданкевич на пресс-конференции 14 июня.

Создается впечатление, что в нашей кризисной экономической ситуации, когда решение Лукашенко может ощутимо изменить, активно ведется поиск виноватых. Причем на их роль выбираются не миллионеры, люди, чье богатство и влияние уже разрешить позицию президента. Видны и перспективы в поисках козлов отпущения — вряд ли упоминание высших правительственных чиновников в связи с делом «Ручаева» было случайным. В этой связи хочется надеяться, что незаконно снятые чиновники (вроде обвиненных Службой контроля не подтвержденных ранее) практику судейских разбирательств.

Лукашенко явно взял на вооружение старую- испытанную антикоррупционную стратегию, с которой началось его правление. Возможно, на ней оно и закончится.

Алесь САДОВСКИЙ

Дзяржава спакусілася на дойчэмаркі ахвяраў нацызму

Пастановай ад 10 чэрвеня Кабінет міністраў забраў валютныя сродкі фонду «Узаемаразлікі і прымірэнне» ад «Прыборбанка» і перадаў іх «Беларусбанку».

Як вядома, немецкі фонд выдаткуе 200 мільёнаў марак для выплаты ці яраз гэта фонд у жыцці сваіх сяброў і ўрэшце дзяржавам, якія пацярпелі ад нацызму. Зь два гады ахвяры атрымалі толькі 84 мільёны марак. Астатняя сума выклікала вострую эканэтычную барацьбу (яна цягнулася восем месяцаў) паміж «Беларусбанкам» і «Прыборбанкам».

Старэйшы прадпрыемства «Беларусбанк» Надзея Ёмкавова пакінула ахвяраў амерыканскі фонд у банк і яраз і аднаўляла ахвяры альбо пайменны ці на беларускія рублі.

Як лічыць шэф «Прыборбанка» Валянцін Грашчэнкаў, «адбываецца спробай скалачэньня ўсіх магчымых сродкаў і ўрэшце дзяржавы. Адкуль гэрман ахвяраў нацызму нашкодзіць як мага хутчэй выплаць». Дзяржава не мае права выкарыстоўваць іх у сваіх мэтах.

Старэйшыя пайтара года, каб адвадзіць механізм выплаты кампенсацыі, «Прыборбанк» — адзіны ў Беларусі, які мае свае ўладкоўрэхіты на Банкаўскай плошчы ў Гарадзе Мінску — ня ўмеў. Тут жа знаходзіцца німецкі Commerzbank, для якога ахвяр на 116 мільёнаў марак. Забраўшы сродкі фонду, кіраўніцтва «Беларусбанку» атрымала магчымасць ездзіць у камандзіроўкі ў Франкфурт.

Німецкі бок пакуль устрымліваецца ад камэнтарыяў нашэй штат пярэмны. Згодна з тэлеграмай дамбіяльнасці, гаротнае немцыі у справе выплаты кампенсацыі мог быць выкліканы недзяжэмкіны беларускі банк. Тым часам «Беларусбанк», як вядома, у кірэўніцтва «атчім» банкам прадэрэнта Лукашэнкі, «Прыборбанкам» ня ўмеў ахвяры мог ацэнстаці». — Ня ўмеў Валянцін Грашчэнкаў.

Перадача сродкаў фонду «Узаемаразлікі і прымірэньня» адбылася вядзе «апрадодаці другога этапу выплат, які пачынаецца ці 1 ліпеня.

Алесь ДАЦЎНІЖСКІ

Дмитрий ФУРМАН, Олег БУХОВЕЦ

Два года назад, как раз в эти дни, в Беларуси была президентская кампания. Исход выборов и последующие развитие политической ситуации позволяют сделать определенные выводы и прогнозы. Предлагаем нашим читателям аналитический материал (с некоторыми сокращениями), опубликованный на страницах российского журнала «Свободная мысль».

Каждая страна в СНГ имеет свое уникальное «политическое лицо», у каждой — свои конфликты политических сил, свои цели и даже направления политического развития. И все же Беларусь — страна «совсем особенная». Не в другой другой не было столь принудчивой «левототалитарной реставрации», как в Беларуси в 1994 году. Что страна на перовывает такой «стоякоп» в общепринятого с Россией. Ни в одной стране (и не только в СНГ, но, наверное, и во всем мире) нет грязнерия, который будучи первым главой первого в истории своего народа независимого государства, Лукашенко разорвал бы национальный флаг — символ независимости, сказав бы о языке собственного народа «... *По-белорусски нельзя выражать никакие мысли. Белорусский язык — бедный язык. На свете есть только два великих языка — русский и английский*» (Народная газета, 1 февраля 1995 года). Отнуда же это «белорусский миф о патриотическом жизни Беларуси»? И что же это за «грязь», которую, наверное, может выбрать такого «страного» президента?

Анализ Лукашенко — отмечу сразу — не оригинален. Сначала (конец 80-х гг.) жизнерадостный Шушкевич сделал ставку на 1990 год — депутатом Верховного Совета, ведущая группа умеренно демократической ориентации. Его сын, студент, так говорит о нем: «*Мы выросли без отца. В детстве, когда с матерью ходил домой, я подумал, в такие молодые годы, в 40 лет, только бы так бедным сделать ему! Ведь все были против него, никто его не поддерживал*» (Ивин, 1995, № 8). Сам Лукашенко, рассказывая о своем пяжелом детстве, говорит, даже себе, очевидно, правильную характеристику, не видя, что это — не оправдание, а обвинение: «Я ненавидел ваторитарной личности «Вождя». Он вызывал у меня такие чувства характера: с одной стороны — жестокость, с другой — жалость, до слез» (Советская Россия, 1 сентября 1994 года). В всяком случае, сам раз Лукашенко, пожалев, действительно, ничего плакал — слезы в характере деятель о коррупции в его стране.

«Среднебелорусское» сознание 1994 года — это сознание людей, изможенных, озлобленных и никому не доверяющих. Они не такие, какие при советской власти и вполне принимали ее основные идеологические ценности, хотя, конечно, какой-то социальной протест, какая-то зависть к вороующим сохранились. Но в годы перестройки и особенно после 1991 года, прошедшие в каком-то смысле за ними, непонятном для них водворили события, когда им казалось (и даже не всегда понятно, кто

Снимок из архива: А.Лукашенко, В.Новиков, В.Кебич дня года назад в Центрызбиркоме во время вручения удостоверений кандидата в президенты.

именно) новые, непривычные ценности, которые, причем вместе все хуже, а злится — все лучше. Ясно, что в такой ситуации социальный протест должен был расти и усиливаться. Однако никакой идеологии, способной вокруг этого «ядра» — направить этот протест, не существовало. Ведь в этой не основывалась уже на какой идеологии, причем на которой можно было бы бороться. Ведь даже была коммунистической, очаг стала — не поймешь, какая. Для массового сознания это только, что-нечистая. В той атмосфере совершенно естественно отрицание ужатости за какие-то простые, базовые ценности — честность и порядок.

И Лукашенко попал в фокусе этих народных ожиданий. Он действительно народен, интересен и морально — «средний белорус». Его неподвижен не наиграно. И когда он говорит, например, «*Мой идеальный пакет законов о правительстве Верховный Совет принял «под себя», поскольку депутаты знали, что ночи перемены приберут к корыщам ...*» *У этой кормушки все хороши одинаково — красные, и бывшие Советская Белоруссия*», 22 апреля 1994 года), — это и есть та самая «простая правда», которую хочет услышать бесправный народ. Вот еще один характерный пример. Белорусский журналист рассказывает о сцене, которую он видел в одном из минских дворов и которая великолепно иллюстрирует «феномен Лукашенко»: «Два алкоголика выливают пол-литра и чокаются: «За Сашу! Пусть поживет им всем кузькину мать!» (Советская Россия», 27 октября 1994 года).

Лукашенко становится чем-то вроде всеми надеждой «электоральной революции». И именно в этом его — и социально-политические идеи достаточно общие и неопределенны и нечего, кроме морализма, имиджа честности и решительности он белорусской оппозиции противостоять не мог. А то ничего не могут противопоставить. Причем Лукашенко — поддерживает большинство интеллигенции и номенклатуры. Против него — и российская оппозиция, для которого года бойкие нормальная, предназначения фигура Кебича. Более того, в борьбе с ним сторонники Кебича применили и жульнические приемы. Например, вдруг появляется статья — якобы перевод какого-то статистического журнальчика: то на нем «стоит гриф «для нас» — где рассказывается, как хулиганы разваливается Беларусь и как ей повезло с хорошим премьер-министром, а затем, вроде бы между прочим, говорится, что есть в Беларуси еще полусумасшедший Лукашенко и полуумный Шушкевич. Потом выяснилось, что журнал такого журнальчика в Голландии нет и гарантии такой того не существует, а Шушкевич дал интервью, обвиняя, что он — чистокровный белорус. (Впрочем, Лукашенко тоже не отличался в ходе избирательной кампании абсолютной чистоплотно, очевидно, решив, что так-то оно уж совсем — честно, продав народу в бесхозяйстве, то имеет право на «маленькие кирпичи». Так, он заявил, что вернул поездки в банк, на него было совершенно покушение для полного образа борца с коррупцией (кстати, кто-то его подходило, но на самом деле его явно не было.) Тем не менее не отворачивайся ни на какие одурманивания силы Лукашенко бывалыми совсем как свои сказки. В первом туре Лукашенко получает 44,82 процента, Кебич — 17,33, Позняк — 12,82, Шушкевич — 9,91 процента. Во втором туре у Лукашенко 80 процентов, у Кебича — 14.

При идеологически и партийно-«институциональном» энергодрах, изможенности и особенно — ностии людей, не понимающих, что с ними происходит, почему жизнь нужно жить и куда не вывозит собственная, такие популистские заинтересованные суждения и выдумывания таких «честных» и «незлых» вождей, очевидно, — естественное явление постсоветского мира. В России аналогом Лукашенко был, несомненно, гражданин Ельцин, «первобытный» популярность которого в народе сказывалась на «Сорвей рыночной реформ, а то чем, что он не поблиска сказать Горбачеву и Политбюро «гораздо-гадину» (причем что тоном не мог сказать, в чем конкретно эта правда-малза заключалась) и поступал за это, что он честен, решителен, глубоко народен и готов к борьбе с прежними партократами. Вспомним трогательные старушек того времени — «Ельцин — наш отец», которые сейчас, наверное, просят мелостыню или уже умерли. Даже приемы Лукашенко и Ельцина сосуж, и лукашенковское псевдоклокошение на пути в банк очень похоже на разные аналогичные истории с Ельциным. Есть анекдот, хотя и меньшего, а между «феноменом» Лукашенко и «феноменом» В.Жириновского, разницы между подъемом Лукашенко и нынешним быстрым ростом популярности лидера А.Либерда. Все это, конечно, очень разные люди, но механизм подъема во всех случаях один — человек приглашает внимание народа честности, решительности, антипартократизму, причем конкретная программа во всех случаях имеет второстепенное значение. Но в России все же растерянность и фрустрированность массового сознания сказались меньшим, чем в Беларуси, ибо хотя русские тоже страдают от обвращения и от непродуманных и непродуманно быстрых перемен, к которым трудно адаптироваться, но для них хотя бы очевидно, что Россия как государство была, есть и будет. Да и перемены-то это, как бы это точнее сказать многие ни казали, произведены ими самими. Для белорусов же трудно сравнить с самим фактом существования независимой Беларуси, а все революционные трансформации последних лет, включая и пресловутные самой этой независимости, навязаны им, пришли к ним извне. Вот почему белорусская популистская революция — неизмеримо более крупная как по масштабам (80 процентов против 14 в России непредставимо), так и по «чистоте». Дело в том, что белорусы быстро нашарили «изюминку» отличную от идеологии его соперников, и расплодили свой, хотя и анкорфоб, быстро распавшейся организацией («ДумРоссия»). Жириновский с самого начала имел преимущество от всех элементов идеологии и тоже создал организацию; Ельцин оказывается на стороне русских общин (КРО) и выработал собственную программу. У Лукашенко же в этом смысле вообще не было ничего.

Элемент «театра абсурда», который все время присутствовал в белорусской политике, с приходом к власти Лукашенко многократно усилился. Абсурд вообще, наверное, стремящийся привлекать к себе внимания, сменился абсурдом шумным и энергичным.

(Окончание в следующем номере)

© ПДФ: Kamunikat.org 2010 © Інтэрнэт-версія: Kamunikat.org 2010

Аматараў песні пільнавацьму

14 — 16 чэрвеня у Мядзелскім праходзіць чацвёрты фестываль беларускай песні і танцаў.

Мядзелскія ўлады ся хрыпцам зядаюцца на яго правядзеньне ў гэдзе, як і па ўсёй Беларусі, вельмі цяжкое фінансавае становішча. Перад начальствам фестываля кадэлі чэрці пабіты вокны ў будынку гарадзкога клюба — мабуць, раззлаваныя людзі, якім не плацяць зарпляты. Такі чынак выказаў сякі прагрэс супраць гэтага фестываля ці «забаны».

І ўсё ж аматары падчас нагодзі маладзеньчай. Затое дзеяньні атрада ўнутранае войскі, які пільнуе ўдзе падчас мядзелскага парадку ў Мінску, многіх саслалі сёньня. Раней на іхных мядзелскіх тэрасах ня ўсе былі «хоўпі парадку» — у ім цывільных касцюмах і работ сакс-стаўер Віктар Шаўлоўскі. Людзі, якім падабаліся, пачуўшы заведную музыку, трактавалі як парадзьнасьці парадку і ўсьлед выцягвалі з мешчу. А кал падаюся ісці ў ранічнага, — ня ўсе ўнутраныя пільнаўцы дужых хлапцоў у дубінах. Выходзіці, мо ішыма, не тольку вытрасьці фінансы. На ідэалізацыі нацыянальнага фестываля пільнавалі людзі з бель-чырвонага ўнутрага войску. Пасля канцэрта іх хто чакаў — у некаторых пашыбраных сцягі, ідзь-ка ня спрэчкі.

Канцэрты канцертаці, а крэпчэйшы гоцадз падаўся і свае грэчкі. На відэа шырэйшае ўдзе пільнаўскіх медапрысьмства запрасіл «крэйчкі» вестькалі Мінскай вобласці і дзевяку культуры, яны бралі ўдзел у фестывалі. Парадзьмацца ім не ўдалося: прадстаўнікі ўлады ляжаць, што культура камінем вісьць на шыі ўкодзіна і нікай карысці ад яе ніяка.

Валерыя ТІЛІН

Рэкламуй у СВАБОДЗЕ
для турфірм гэтым летам танней на
60%!
Тэл. 236-24-41

ФУТБОЛ:

EURO'96

Як ні і чакалі, другі тур пляжэ турніру Х чэмпіяту Еўропы вельмі адрозьнівае ад першага. Па-першае, спаміж бесспарнікаў-лідэраў толькі адзін матч з вясьмі завершыўся ўнічыю (у першым туры — чатыры); па-другое — выяўляюцца: заўтра 17 мінуў (у першым — 13); па-трацце, вы-ляцяць з турніру ня толькі пераможцы чэмпіяцтваў — Германія і Харватыя, і пераможцы — Румынія і Расьвія.

Матчы ў гуртах А былі знешне падобныя і прынесьлі посьпех мясцінным фаварытам з адпаўкамі лякам — 2:0. Перашы тым сустрэлі Галандыя — Швайцарыя. Ня ўсім гледачам і безьвынікоым. У другім гледачы, нарэшце, убачылі тэрмінагарскі ігрэ, ігрэ, якога ня ўсьлед, рамашыстыя, вынікоы. Выдзяляліся прэс — Рыкардо Вічэнцо, Дэніс Бергкамп і Хордан Крыўф, сын знакамітага Ёхана Крыўфа. Менавіта Хордан і адзначыў 4-й з 3-ма вынікамі гэтага дзёньнага ігрэ — 1:1. Гэты пляц ня мае ніякага адносіны да Ігрэ ларускім арбітрам — Вадзім Жук, Юрый Дугаеў, Алег Чыжык.

Балгарыя — дагулеюць трыбуна 4, 3, 1 сьнёк — 2, 4. Румынія — 0.

Гэрма С на ўсім апрадзвае даадзенную ёй назву «гурна смерці». Тут самая высокая вынікоства і нікрэна ня не скончыўся ўнічыю. І якасьць гульні вышэйшая за іншыя гуртоў. Пасьлядняя, вірвіцца, ігрэ Чэхі і Італі быў бадай што самы хуткасны. Камандзе Ўстаніяліі кончаткова ліх ужо і пярэшнім таймі, калі Пазет Недвед адзіку лік, Зьнёка К'єза яго ўзьвіў, А Радэр Бэрэ ня ўзьвіў пярэмоскае суднасьціы — 2:1. У дадзеньні і тым, ігрэ ім мяе выдатнае матчыцкае для зьмяненьня выніку, але выдатна гуляні вартаўнік Ардзо-

ФУТБОЛ: **Мовіт ісьціць**

зу ж пасьля гэтага гасьпадоры правяк хутчэю контратакі, і Пол Гаскойн забіў самы гляжны гол чэмпіяту.

І. Англія — 4 ачк. 2. Галандыя — 4, 3. Швайцарыя — 1, 4. Шатландыя — 1.

Вынік гульні у групе «В» вытрымалася нелягчыма. Румынцы «пакавалі» дадзі арбітр Мікаэль Ліндэрс, і ня ўсім ім ня ўдалося. Ня ўсім — чатыры; пасьлядзе выжываюць: заўтра 17 мінуў (у першым — 13); па-трацце, вы-ляцяць з турніру ня толькі пераможцы чэмпіяцтваў — Германія і Харватыя, і пераможцы — Румынія і Расьвія.

Матчы ў гуртах А былі знешне падобныя і прынесьлі посьпех мясцінным фаварытам з адпаўкамі лякам — 2:0. Перашы тым сустрэлі Галандыя — Швайцарыя. Ня ўсім гледачам і безьвынікоым. У другім гледачы, нарэшце, убачылі тэрмінагарскі ігрэ, ігрэ, якога ня ўсьлед, рамашыстыя, вынікоы. Выдзяляліся прэс — Рыкардо Вічэнцо, Дэніс Бергкамп і Хордан Крыўф, сын знакамітага Ёхана Крыўфа. Менавіта Хордан і адзначыў 4-й з 3-ма вынікамі гэтага дзёньнага ігрэ — 1:1. Гэты пляц ня мае ніякага адносіны да Ігрэ ларускім арбітрам — Вадзім Жук, Юрый Дугаеў, Алег Чыжык.

Балгарыя — дагулеюць трыбуна 4, 3, 1 сьнёк — 2, 4. Румынія — 0.

Гэрма С на ўсім апрадзвае даадзенную ёй назву «гурна смерці». Тут самая высокая вынікоства і нікрэна ня не скончыўся ўнічыю. І якасьць гульні вышэйшая за іншыя гуртоў. Пасьлядняя, вірвіцца, ігрэ Чэхі і Італі быў бадай што самы хуткасны. Камандзе Ўстаніяліі канчаткова ліх ужо і пярэшнім таймі, калі Пазет Недвед адзіку лік, Зьнёка К'єза яго ўзьвіў, А Радэр Бэрэ ня ўзьвіў пярэмоскае суднасьціы — 2:1. У дадзеньні і тым, ігрэ ім мяе выдатнае матчыцкае для зьмяненьня выніку, але выдатна гуляні вартаўнік Ардзо-

Мовіт ісьціць

ні Перуцы і Пітэр Кэрбэ, на ратаўні та вароткх Сукаграм, Сьмар, Кукэ, Казіраті, Малдэр.

Зь дзень да матча Расьвія — Германія ў Мінскстары дабіўся ўнічыю. Сукаграм, Ваўкі шкэрты выбіўнай ныны ўзьрыўчатае ўтамабіль. Выбіў нанёс ранены і пашкодзіў жанчыну. Ня ўсе яны былі шэтна-вялікаем, прычым кала 15 чалавек, і ня ўсе, дзякуй Богу, Аляксандра здаецца, абыдзецца без ахвяраў ізюкчнага намагаяньня братаньня мядзьвяды. А вось збораку Расьвіі ужо нехто і ніцто не ўратуе. Гарадзка ад камандзы Расьвіі — 0:3 дае прайгрэш, шыкі шанцы тольці бразнуць дзявяцьма. У расьвіі быў матч-ратаньні, забіць гол (адзойчы ня мяч трапіў у штангу, і ў другі раз разьбіўся Маставы з ст-ладзіцы ня ўсьлед, ня ўсьлед, але ня больш маччмецы вы-ігрэць. Нешчы гулі ставіць і зьмяніць тольці, адзін раз (Дзюрэеф). Іспанцы правялі максімум настойлівасці, што і з'явіцца ім. Ня ўсім, шкода, што ўга да канца матча Камінора зрэйнуў лік — 1:1. Гэты пляц ня мае ніякага адносіны да Ігрэ ларускім арбітрам — Вадзім Жук, Юрый Дугаеў, Алег Чыжык.

Балгарыя — дагулеюць трыбуна 4, 3, 1